

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata
Heinrychi Bullingeri lib. IIII**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

Qvid flagitiorem error catabaptistarum designet

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

ex ciuib[us] uiros bonos & integros exulare coēgit, et
posseſſionibus pepulit, qua ex re Euangelium quoq[ue]
(quod illic pulchre floruerat) funditus excisum est.
Parum absuit quin idem Vormatiæ factū fuisset. Au-
gustæ, Basileæ, & in Moravia catabaptistæ fuerunt,
qui Christum prophetam affirmarent, qui diabolas et
impios beatos futuros assererent. Sanctogalli frater
fratri caput abscidit iubente id (ut ipse aiebat) patre.
Quid turpitudinis sub prætextu matrimonij spiritua-
lis admittant, testantur urbes & ciuitates, quæ ob hæc
scelera sæpe in eos grauiſſime animaduerterunt. Hoc
uero nemo negare potest, quod pl[et]riq[ue] illorum coniu-
gem et liberos relinquent ac deserunt, imò omni ab-
iecto officio ignavi stertunt, & ex alienis laboribus
saginantur. Q[uo]d uero tam turpi & abominanda
libidine scateant, iussum patris cœlestis interpretan-
tur illi. Hoc demiq[ue] mulieribus & honestis matronis
persuadentes, impossibile esse ipsis, ut regni cœlestis
sint consortes, niſi corpora sua turpiter prostituant,
quandoquidem scriptum sit renunciandum esse ijs,
quæ maxime diligimus, & Christi gratia omnia infa-
miae genera esse deuoranda pijs, deinde publicanos et
meretrices præcessuros esse iustos in regno cœlorum.
Perfidia, mēdacijs, & seditionis, quib[us] inobedientes isti
undiq[ue] scatent, nec finis est nec modus. Num ergo hæc
mi Simon, & (quæ prudens supprimō) grauiora, uira-

L I B E R I.

tutes sunt? An tibi adhuc in honesti nihil designasse
sunt uisi? Aut potes negare haec facta non esse? S I-
M O N. Multa profecto illis impinguntur falso,
additq; fama non nihil. I O I A D A. Quæ ha-
c tenus sunt enumerata literis obsignatis probari
possunt, certisq; testimonijs. Ego certe eorum crimi-
na prudens suppressi minusq; dixi quam fecerint ipsi.
Quo magis dolet mihi, tam esse cæcos homines, ut haec
non animaduertant aut corde expendant. Imò bonam
partem hominum errores istos non secus amplecti ex-
sequi, ac si è cœlo essent delapsi, ex sancti inter mor-
tales essent, qui nihil quam diuinum ex cœleste præ-
dicaret, quum Nicolaitas ex Valentinianos spurcitie
longe superent. S I M O N. Hæc mihi hactenus
incomperta fuerunt, nec omnes his sordibus contami-
natos puto. Quid uero ad bonos quod pauci inter eos
designantur in sacrato apostolorum duodecim numero
Iudas proditor ex is nihilominus apostolus dictus est,
quod fraudi futurum cæteris non puto. Deinde tam
præclara ex diuina docent de Deo, de uitandis pec-
catis, ut intelligere non queā tam malos eos esse. Dum
capiuntur, laudant deum, ex gratias agunt: dum in-
terficiuntur, constanter perdurant, læti ex alacres
mortem obeuntes. Hæc mihi Ioiada inficias ire non po-
tes, quare magnopere uelim ut eos audisses quemad-
modum ego. I O I A D A. Pauca fortassis con-
tra

*Ex tabula aplice
super uat. Lips.
Pal. inqz Vale.
timonios spur-
citatia*

TRACTAT. I.

三

trate adducere possem, nisi hoc genus hominum mihi
perspectissimum iampridem esset. Sed non sum igna-
rus quantum fraude et falso possit hypocrisis. Quod
ad tuam responsonem attinet, recte quidem tu pauco
rum negas scelus innoxijs fraudi esse, sed nondum pro-
batum est abs te, Catabaptistarum caussam iustum et
bonam esse. Nec tu quenquam ex illis mihi ostendes,
qui non aliquo prædictorum flagitorum commacula-
tus sit. Mendacium dico, perfidiam, periurium, inobe-
dientiam, seditionem, ocium, desertionem, turpitudi-
nem. Ex his licet non omnia omnibus, singula tamen
singulis adhærent, ut interim taceam hæresim et se-
ctas, pertinaciam et eorum falsam ac erroneam do-
ctrinam. Quandoquidem uero multa de Deo (ut tu
asseris) dicunt, cupio ex te scire, an no et hi qui Eu-
gelium prædicant de Deo sermonem faciant? S I-
M O N. Hoc isti pernegant. IOI A D A.

In hoc autem uim & iniuriam euangelistis infestrunt, quum diuersum ecclesiæ uniuersæ testentur, nempe, ex euangelio & synceriter & summa cum fide doceri fiduciam in unicum & uerum Deum per Iesum Christum, adeò ut etiam apud hostes Euangelij prouerbij loco iactetur, sacerdotes iam nihil prædicare quam de unico Deo & unica fide, offensi hac prædicatione quod sola fide iustificetur homo. SIMON.

Ita profecto res habet. IOIADA. Nunc fide insufficit
spiritus. Sed domino insufficiat p. 3rd den. p. charitatem
operantem, et non planum p. den. quis fides est credi-
bitur. Ad. 2. Non quoniam audiuit regnus vestri ut apud dominum
sed q. regnum patre regnabimur, infra habentur 1. verf. 13. 3.
hunc regnum. Caritatem vero non habemus nihil fieri
deinde fidem dicimus, nihil excludit. Sequitur ergo quod de
tempore regnum p. charitatem non est praedictum regnum nisi
insufficiat p. 10. 5. p. finibus regno nostro oblatum.

A Egitur. 10. Iustificatio doceat quod bonis et inimicis
operibus observata. Et secundum 1. Corin. 3. Quoniam fratres iusti
in animis suis. Et secundum 1. Corin. 3. Quoniam fratres iusti
in animis suis. Matt. 7. 15. Et si de Deo et fide secus docent Catabaptistae,
Corin. 4. 1. Vnde profecto Deum blasphemant et plebem seducunt.
Ibidem. Quod si idem nobiscum praedicant (Sic enim necesse
fuerat, alios) scilicet si recte et iuxta scripturam) cur ergo se a nobis
separant? Aut satis non est quod nos docemus, quum
Evangelisti illi, idem docent utriusque SIMON. Vnum est, quod
ne aerando det. quod praedicare uos non uultis, nempe, peccandum omni-
bus fidei nostri non esse piis. Alterum, quod peccatores a uobis non
fuerint homines uitantur, nec cura est uobis ut a seculo hoc contami-
nato et scelerato separemini. IOIADA. A

Christo Iesu seruatore nostro docti sumus, sanis medi-
~~Sanissimo Christo non esse opus sed agrotis.~~ Nam idem obijciebant
Math. 9.

pharisei discipulis Christi, Quoniam magister uester cum
peccatoribus manducat? Quandoquidem uero nemo
sine criminie uiuit nec infans unius diei, non est quod
doceamus non peccandum, sed poenitendum potius et
a peccato ceu colubro cauendum esse. Nec desperan-

dum piis si quando labantur. Publica sclera quae de-
signantur, quotidie a ministris ecclesiae sic exagitan-
tur, tanta est increpandi severitas, ut proverbiuim in
eos iaciant hostes, nihil eos scire quam increpare et
couitiari. Quod ad abstentionem aut separationem atti-
net, non uidemus hoc a Christo unquam esse facilitatum, do-
nec ulla spes reliqua fuerit. Non ergo separamus nos a
peccatoribus, ne pharisaeorum similes fiamus Luc. 18.
SIMON. Sed non deseruntur peccata. IOIA.

DA.